

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 254/08-32

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. augusta 2008 predbežne prerokoval sťažnosť Mgr. E. S. R., B., zastúpenej advokátkou JUDr. L. K., B., vo veci namietaného porušenia jej základných práv na prerokovanie veci nestranným súdom podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 38 P 48/2002 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Mgr. E. S. R. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. apríla 2008 doručená sťažnosť (doplnená 14. mája 2008) Mgr. E. S. R. (ďalej len „sťažovateľka“) vo veci namietaného porušenia jej základných práv na prerokovanie veci nestranným súdom podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a na prerokovanie veci

bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 38 P 48/2002.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka podala 20. novembra 2003 ako matka maloletej K. okresnému súdu návrh na začatie konania o zvýšenie výživného na maloleté dieťa, ktoré je vedené pod sp. zn. 38 P 48/2002.

Ďalej v sťažnosti uviedla:

«Rozhodnutím zo dňa 12. 04. 2002 bolo rozvedené manželstvo sťažovateľky. Zároveň bola sťažovateľke zverená do výchovy jediná dcéra K. a bývalý manžel sťažovateľky... bol zaviazaný platiť na dcéru K. výživné v sume 2.000,- Sk mesačne. ...

05. 06. 2002... podal... bývalý manžel sťažovateľky... návrh na zmenu zverenia s tým, že ako podstatnú zmenu okolností uviedol, že „spanikáril na pojednávaní pri rozvoде manželstva a že si dieťa želá vyrastať s ním a on to chce“. Súdne konanie o zmenu zverenia bolo ukončené rozhodnutím o zastavení konania vydaním dňa 17. 05. 2007 na základe späťvzatia návrhu na začatie konania. ...

Dňa 20. 11. 2003 podala sťažovateľka ako matka maloletej K., ktorej bola K. zverená do výchovy, na Okresný súd Bratislava III návrh na začatie konania o zvýšenie výživného na maloleté dieťa.

...

Návrhom sťažovateľky sa súd až do právoplatného ukončenia konania iniciovaného otcom dieťaťa o zmenu zverenia nezaoberal, vec pripojil k spisu o zmenu zverenia a ďalej vo veci nekonal. Hoci obe súdne konania boli vedené na tom istom súde medzi tými istými účastníkmi, procesný postup súdu, t. j. takéto „spojenie vecí“, nebolo v záujme hospodárnosti konania a už vôbec nie efektívnosti ochrany práv sťažovateľky, pretože súd sa až do 17. 05. 2007 zaoberal výlučne návrhom otca na zmenu zverenia. Uvedený postup - favorizovanie konania o návrhu otca - bol v rozpore s ústavným právom sťažovateľky na súdnu ochranu jej práv, keď konanie o jej návrhu na začatie konania o zvýšenie výživného súd oddialil o 42 mesiacov. ...

Uvedený procesný postup súdu má za následok, že v konaní o zmenu výšky už určeného výživného na maloleté dieťa, ktoré právne ani fakticky zložené nie je (pričom

metodika postupu všeobecných súdov je dostatočne jasná a podporená stabilizovanou judikatúrou), konajúci súd neuskutočnil až do júna 2007 žiaden procesný úkon smerujúci k meritórnemu rozhodnutiu, a tým aj k ochrane existenčných práv sťažovateľky a jej maloletej dcéry, ktorá si vyžaduje osobitná pozornosť a rýchly a efektívny postup súdu.

Postup a úkony sťažovateľky v konaní o zvýšení výživného žiadnym spôsobom nemohli prispieť k prietahom v konaní ani viesť k spomaleniu postupu súdu, nakoľko tento vo veci jej návrhu na zvýšenie výživného vôbec nekonal. ...

Uvedený postup súdu preto vyvolal v sťažovateľke objektívne odôvodnené pochybnosti o nestrannosti súdu, ktorý organizáciou svojho procesného postupu favorizoval konanie iniciované otcom, čím prezumoval skutočnosť, že k zmene zverenia dcéry sťažovateľky dôjde, v dôsledku čoho rozhodnutie o zvýšení výživného nie je potrebné vydať a vo vecou sa vôbec zaoberať.»

Nárok na priznanie nemateriálnej ujmy sťažovateľka odôvodnila predovšetkým tým, že „v dôsledku toho, že súd vo veci zvýšenia výživného 4 roky vôbec nekonal, bola vzhľadom na nižšie uvedené skutočnosti vystavená mimoriadne silnému psychickému tlaku spôsobenému riešením existenčných otázok dcéry.“

Sťažovateľka žiada v zmysle sťažnosti a jej doplnenia z 13. mája 2008 vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil:

„Základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, zaručené v článku 48 odseku 2 Ústavy SR, bolo postupom Okresného súdu Bratislava III v súdnom konaní spis. zn. 38P 48/2002 o zvýšení výživného porušené.

Základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci nestranným súdom, zaručené v článku 46 odseku 1 Ústavy SR, bolo postupom Okresného súdu Bratislava III v súdnom konaní spis. zn. 38P 48/2002 porušené.

Sťažovateľke sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie vsunie 70 000,- Sk, ktoré je Okresný súd Bratislava III povinný vyplatiť sťažovateľke do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Okresný súd Bratislava III, je povinný sťažovateľke nahradiť trovy právneho zastúpenia v sume 6.732,- Sk do 15 dni od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

2. V rámci prípravy predbežného prerokovania veci si ústavný súd vyžiadaval stanovisko namietaného okresného súdu a nahliadol do predmetného súdneho spisu (sp. zn. 38 P 48/2002). Priebeh súdneho konania tak vo veci zmeny zverenia maloletého dieťaťa, ako aj návrhu na zvýšenie výživného sa v podstatnom neodlišoval od ďalej uvedeného.

Z vyjadrenia podpredsedníčky okresného súdu (Spr. 3253/08 z 23. júna 2008), ktorá si osvojila vyjadrenie zákonnej sudkyne, vyplýva, že predmetný „...návrh... na zvýšenie výživného bol podávaný v priebehu konania o návrhu otca na zmenu zverenia o mal. K. zo dňa 05. 06. 2002, v ktorom súd vykonával rozsiahle dokazovanie. Dňa 17. 09. 2002 bol vo veci vytýčený termín pojednávania, po výsluchu rodičov bolo nariadené znalecké dokazovanie. Dňa 03. 02. 2003 bol zaslaný súdu znalecký posudok... Proti uzneseniu o určení odmeny znalcovi... matka maloletej... podala odvolanie. ... Uznesením Krajského súdu Bratislava... bolo uznesenie prvého stupňa potvrdené. Tunajšiemu súdu bol spis vrátený 20. 01. 2004. Úpravou zo dňa 22. 01. 2004 tunajší súd vytýčil pojednávanie na 12. 02. 2004. na predmetné pojednávanie sa dňa 10. 02. 2004 matka maloletej ospravedlnila, nasledujúce pojednávanie bolo vytýčené na 04. 03. 2004, pričom právna zástupkyňa matky sa ospravedlnila a žiadala odročiť termín pojednávania, nakoľko matka trvá na jej účasti. Nový termín bol stanovený na 30. 03. 2004, pričom dňa 29. 03. 2004 telefonicky neúčast' ospravedlnila právna zástupkyňa matky i matka z dôvodu nástupu na materskú dovolenku a žiadala odročiť pojednávanie. Dňa 30. 03. 2004 súd vypočul znalca a termín ďalšieho pojednávania vytýčil na 15. 04. 2004, na ktorý termín sa dňa 14. 04. 2004 opakovane ospravedlnila matka i jej právna zástupkyňa. Nasledujúci termín bol stanovený na 29. 04. 2004, pričom sa opakovane matka maloletej ospravedlnila a súhlasila, aby súd pojednával v jej neprítomnosti. Vo veci bolo dňa 29. 04. 2004 rozhodnuté rozsudkom proti ktorému dňa 02. 09. 2004 podala odvolanie matka cestou právnej zástupkyne, dňa 22. 09. 2004 bol spis predložený Krajskému súdu v Bratislave. V čase, keď sa spis nachádzal na odvolacom súde, žiadala právna zástupkyňa matky vytýčiť termín pojednávania vo veci zvýšenia výživného, krajský súd uznesením zo dňa 05. 04. 2005 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Prvostupňový súd vykonával dokazovania v intenciách uznesenia Krajského súdu... a žiadal matku o zabezpečenie účasti maloletej na pojednávaní. Dňa 05. 05. 2005 bol urobený dopyt na bydlisko matky a maloletej... cestou

právnej zástupkyne, ktorý bol urgovaný dňa 07. 06. 2005 a následne 13. 09. 2005. Právna zástupkyňa matky dňa 14. 10. 2005 oznámila, že matka spolu s maloletej bývajú v B. na... Dňa 21. 10. 2005 bolo vykonané šetrenie kolíznym opatrovníkom, pričom bolo zistené, že matka spolu s maloletou bývajú na Č. (čl. 188). Šetrenie v rodine vykonal v tom čase príslušný kolízny opatrovník... Dňa 10. 02. 2006 tunajší súd úpravou vytýčil termín na 30. 03. 2006, na ktorý termín mala matka a jej právny zástupkyňa zabezpečiť účasť K. na pojednávaní. Na pojednávaní 30. 03. 2006 právny zástupkyňa žiada, aby súd upustil od výsluchu K. s poukazom na návrh dohody rodičov o úprave práv a povinností k maloletej, ktorá však nebola rodičmi podpísaná. Nový termín bol vytýčený na 16. 05. 2006 s tým, že matka zabezpečí prítomnosť maloletej K. na pojednávaní a rodičia sa pokúsia o uzavretie rodičovskej dohody. Dňa 15. 05. 2006 telefonicky právny zástupkyňa matky ospravedlnila neúčasť matky a právnej zástupkyne. Nový termín bol vytýčený na 20. 06. 2006, na ktorom pojednávaní právna zástupkyňa matky žiadala upustiť od výsluchu maloletej K. a v prípade, že súd od jej výsluchu neupustí, bude namietat' zaujatost' zákonnej sudkyne. Právna zástupkyňa matky námietku zaujatosti voči zákonnej sudkyňi doplnila podaním zo dňa 11. 08. 2006, poplatok za odvolanie bol uhradený dňa 11. 09. 2006. Spis bol dňa 10. 11. 2006 predložený Krajskému súdu..., ktorý uznesením zo dňa 28. 11. 2006 nevyhlásil zákonnú sudkyňu z pojednávania a rozhodovania v predmetnej veci, pričom uznesenie spolu so spisom bolo vrátené 31. 01. 2007. Úpravou zo dňa 15. 02. 2007 bol vytýčený termín pojednávania na 20. 03. 2007, na ktorý termín právny zástupkyňa matky ospravedlnila neúčasť K., ktorá sa pripravuje na prijímacie pohovory. Neprítomná bola i matka maloletej. Vzhľadom k tomu, že matka maloletú vystavovala neustálemu psychickému tlaku a robila prietahy v konaní, aby nemohla byť maloletá vypočutá, otec cestou právnej zástupkyne svoj návrh na zmenu zverenia vzal späť a konanie žiadal zastaviť. Uznesením zo dňa 17. 05. 2007 súd konanie o návrhu otca na zmenu zverenia maloletej zastavil. Po ukončení konania o zmenu zverenia maloletej tunajší súd úpravou zo dňa 17. 05. 2007 vytýčil termín pojednávania vo veci zvýšenia výživného na maloletú na 19. 06. 2007, na ktorý termín pojednávania sa matka a jej právny zástupkyňa dňa 18. 06. 2007 ospravedlnili. Nový termín bol stanovený na 11. 09. 2007 s tým, že pred otvorením pojednávania sa rodičia cestou právnych zástupcov pokúsia o uzavretie rodičovskej dohody. Nový termín bol stanovený na 11. 10. 2007, na ktorý termín pojednávania sa matka maloletej nedostavila, pričom pred

otvorením pojednávania došlo k náhlej nevoľnosti u právnej zástupkyne matky a bola jej poskytnutá prvá pomoc. Obe právne zástupkyne žiadali o odročenie pojednávania. Nasledujúce pojednávanie bolo stanovené na 27. 11. 2007, pričom dňa 23. 11. 2007 prevzala zastupovanie matky maloletej nová právna zástupkyňa. Na uvedený termín pojednávania sa matka maloletej opakovane nedostavila, je neúčast' ospravedlnila právna zástupkyňa. Nový termín bol stanovený na 24. 01. 2008, kedy sa dostavila matka a súd vykonal jej výsluch. Nasledujúci termín bol stanovený na 28. 02. 2008, na ktorom pojednávaní bol vypočutý otec maloletej a nový termín bol stanovený na 22. 04. 2008 s tým, že kolízny opatrovník prešetrí pomery na strane maloletej a vykoná pohovor s dieťaťom. Na pojednávaní dňa 22. 04. 2008 súd konštatuje, že neboli prešetrené pomery na strane rodičov a nebol vykonaný pohovor s maloletou. Pomery boli prešetrené až 11. 06. 2008, pričom na pojednávaní dňa 12. 06. 2008 bolo vo veci zvýšenia výživného na maloletú K. rozhodnuté.

... Matka maloletej K. v priebehu celého súdneho konania o zmenu zverenia maloletej vytvárala mnohé obštrukcie. Najmä však opakovane nezabezpečovala účasť maloletej na súdom vytýčených pojednávaniach, na ktoré ako vyplýva zo spisovej dokumentácie bola riadne predvolaná s riadne vykázaným doručením. Osobitne týmto hrubým spôsobom sťažila postup súdu pri prejednávaní veci a sama tak znemožnila rozhodnúť vo veci samej. Záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonnodárnymi orgánmi. Preto súd pristúpil k rozsiahlemu a podrobnému dokazovaniu a využil všetky rozhodujúce a platné hmotno-právne i procesno-právne prvky príslušných právnych kódexov, smerujúc tak čo k najspravodlivejšiemu rozsudku. Taktiež berúc na zreteľ mieru citlivosti a závažnosti prejednáwanej a rozhodovanej veci, súd podrobne skúmal všetky účastníkmi uvádzané skutočnosti, aby tak mohli byť čo najefektívnejšie naplnené platné právne normy, najmä však práva maloletého dieťaťa garantované Ústavou SR, ako základného zákona štátu, Dohovorom opravách dieťaťa a ostatnými medzinárodnými zmluvami ratifikovanými Slovenskou republikou, ktoré boli vyhlásené spôsobom predpísaným zákonom. Tieto skutočnosti boli vyhodnocované jednotlivo a všetky v ich vzájomnej súvislosti, toto však vzhľadom na konanie matky, ktorá konala nekonaním nebolo celkom dobre možné. Preto značná časť dokazovania musela byť

realizovaná vlastnou činnosťou súdu, čo bolo spojené s predĺženým časového horizontu rozhodovaním vo veci samej. Paralelne s týmto súd bol nútený vzhľadom na zavádzanie súdu matkou maloletej K. verifikovať jej tvrdenia.

Podľa názoru súdu sa pristupovalo k postupnosti prejednávanej veci najmä tým, že súd sa musel primárne vysporiadať s otázkou zmeny zverenia maloletej K. a až následne výškou vyživovacej povinnosti. Súd je presvedčený, že právo na spravodlivý a bezprietahový súdny proces nebolo upreté žiadnemu z účastníkov v predmetnej právnej veci. Práve naopak, súd svojím konaním a postupom dbal, aby nedochádzalo k porušovaniu práv a právom chránených záujmov najmä maloletého dieťaťa, ktoré si zasluhuje najvyššiu možnú mieru právnej ochrany.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ústavný súd ak vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva a slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa toho ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľky, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 38 P 48/2002 bolo porušené jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Ústavný súd sťažnosť sťažovateľky podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde predbežne prerokoval, preskúmal, či obsahuje všeobecné a osobitné náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde (§ 20 a § 50) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným rozhodnutím alebo iným zásahom

orgánu štátu do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej, ako aj nezistenie žiadnej možnosti porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by ústavný súd mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (mutatis mutandis III. ÚS 138/02).

Podľa stabilizovanej rozhodovacej činnosti ústavného súdu ojedinelá nečinnosť súdu, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 42/01, III. ÚS 91/04).

Ústavný súd vo viacerých rozhodnutiach uviedol, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (II. ÚS 57/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 120/03), pričom jednorazový „výpadok“ v konaní súdu nesignalizuje bez ďalšieho možnosť zbytočných prietahov v konaní.

Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že konania vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti (teda aj konania o zverenie, resp. výživné) patria medzi súdne konania, kde najmä otázka zverenia maloletého dieťaťa do starostlivosti jedného z rodičov (jej zmena) vyžaduje podrobné preskúmanie vhodných podmienok na jeho výchovu. V zásade tiež platí, že ak prebiehajú súčasne viaceré konania týkajúce sa starostlivosti súdu o maloleté deti, neobstojí bez ďalšieho pasívny prístup súdu v jednej z prerokovávaných vecí mechanicky dôvodiac potrebou prerokovania inej veci, a to o to zvlášť, ak zákonný predpis (predovšetkým procesného charakteru) poskytuje dostatočné možnosti, ktoré predvídajú takýto konflikt viacerých prerokovávaných vecí (napr. prerušenie konania, vylúčenie veci na samostatné konanie a pod.).

V okolnostiach danej veci zistené prietahy v konaní o zvýšenie výživného na maloletú K. ústavný súd posúdil predovšetkým vo vzťahu k správaniu sťažovateľky, ktoré rozhodujúcou mierou ovplyvnilo rýchlosť súdneho konania týkajúceho sa tak návrhu otca na zmenu zverenia maloletého dieťaťa, ako aj návrhu matky na zvýšenie výživného pre maloleté dieťa.

Ústavný súd v tomto ohľade poukazuje (pozri bod 2 I. časti odôvodnenia) napr. na rozsah neúčasti sťažovateľky na pojednávaniach, ktoré museli byť z toho dôvodu odročované, jej nedostatočnú súčinnosť v súvislosti s adresou pobytu (jej zmenami), jej procesnými úkonmi (napr. sťažovateľkou použité opravné prostriedky, namietaná zaujatosť zákonnej sudkyne), či nezabezpečenie prítomnosti maloletého dieťaťa na súdnom pojednávaní. Aj podľa názoru ústavného súdu išlo o zrejme obštrukcie sťažovateľky v súvislosti s návrhom otca na zmenu zverenia maloletého dieťaťa, ktoré konanie predchádzalo – časovo i vecne návrhu na zvýšenie výživného. Tiež v samotnom konaní o zvýšení výživného sťažovateľka neprišla na pojednávanie konané 19. júna 2007 (ospravedlnila sa 18. júna 2007), následne pojednávanie 11. septembra 2007 bolo odročené s tým, že sa účastníci pokúsia o uzavretie rodičovskej dohody, na ďalší termín pojednávania 11. októbra 2007 sa sťažovateľka nedostavila a jej právnej zástupkyňi prišlo nevoľno (z toho dôvodu sa muselo konanie odročiť, čo žiadali obe právne zástupkyne). Ani ďalšieho pojednávania (27. novembra 2007) sa sťažovateľka nezúčastnila a jej neúčasť ospravedlnila jej nová právna zástupkyňa. Po následnom výsluchu účastníkov a prešetrení pomerov kolíznym opatrovníkom okresný súd vo veci rozhodol (12. júna 2008).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľky (bod 1 časť II odôvodnenia) podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

Nad rámec uvedených dôvodov odmietnutia sťažnosti v uvedenej časti ústavný súd poznamenáva, že sťažovateľka označila v sťažnosti za porušovateľa svojich práv okresný súd. Z obsahu sťažnosti, jej príloh a vyjadrenia účastníkov *inter alia* vyplýva, že okresný súd vo veci samej rozhodol 12. júna 2008.

V čase rozhodovania ústavného súdu a krátko pred podaním sťažnosti na ústavnom súde (sťažnosť bola doručená ústavnému súdu 17. apríla 2008, pozn.) okresný súd už v namietanej veci nekonal, nemohol teda ani ovplyvniť rýchlosť rozhodovania v tejto veci, a teda ani žiadnym ústavne relevantným spôsobom zasiahnuť do práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

2. K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy

Čo sa týka namietaného porušenia základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci nestranným súdom zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy, ktoré sťažovateľka vidí v tom, že okresný súd favorizoval konanie iniciované otcom maloletej K., čím prezumoval skutočnosť, že k zmene zverenia dcéry sťažovateľky dôjde, v dôsledku čoho rozhodnutie o zvýšení výživného netreba vydať a s vecou sa vôbec zaoberať, ústavný súd sťažnosti sťažovateľky nevyhovel.

S ohľadom na uvádzané dôvody ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že namietaná vec nie je doteraz právoplatne skončená a stále prichádza do úvahy možnosť podania riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov (odvolania a dovolania).

Sťažovateľka vzniesla námietku zaujatosti zákonnej sudkyne 11. augusta 2006, avšak aj o tejto námietke zaujatosti bolo riadne rozhodnuté Krajským súdom v Bratislave pod č. k. 16 NcC 20/06-233 28. novembra 2006. Toto rozhodnutie sťažovateľka podanou sťažnosťou nenapáda.

Ústavný súd vo viacerých svojich rozhodnutiach uviedol, že zásadne nie je oprávnený prijať sťažnosť na ďalšie konanie, ak existuje všeobecný súd, ktorý v súlade so všeobecnou právomocou podľa čl. 142 ods. 1 ústavy má aj zákonom vymedzenú právomoc konať o ochrane konkrétneho základného práva alebo slobody. Prijatie takej sťažnosti vylučuje nedostatok právomoci ústavného súdu vyjadrenú v čl. 127 ods. 1 ústavy ako princíp subsidiarity (napr. II. ÚS 130/02).

S ohľadom na uvedené je zrejmé, že podľa platnej právnej úpravy konania pred všeobecnými súdmi je sťažovateľka, v prípade, ak sa domnieva, že závažným procesným pochybením okresného súdu v predmetnom konaní došlo k porušeniu jej práva na nestranný súd z dôvodov ňou uvádzaných, oprávnená podať odvolanie, resp. dovolanie. Uvedené opravné prostriedky jej umožňujú ako účastníkovi súdneho konania namietat' uvádzané procesné pochybenia, a tým aj porušenie jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.

Sťažnosť sťažovateľky v tejto časti ústavný súd preto pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde odmietol pre nedostatok svojej právomoci na jej prerokovanie (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. augusta 2008